

Klaus Hækkerup (S):

Med ministerens besvarelse af forespørgslen er der redegjort for, at EU's indre og retlige samarbejde om asyl- og indvandringspolitik efter Maastrichttraktaten omfatter grænsekontrol, asylpolitik og indvandringspolitik, og der er i Dublinkonventionen fastsat nærmere regler for, hvilket medlemsland der er ansvarligt for behandlingen af en asylsøgn, og at asylansøgninger fortsat skal afgøres efter det enkelte medlemslands nationale lovgivning.

For så vidt angår politisamarbejde, som er det andet emne i forespørgslen, er reglen i dag fastlagt i Schengenkonventionen, og her er der fastsat nærmere regler om udveksling og oplysninger mellem de enkelte landes politimyndigheder og om gennemførelse af overordnede analyser af kriminalitetsudviklingen til gavn for kriminalitetsbekæmpelsen i de enkelte delta-gerlande; alt sammen rimelige og fornuftige regler, som gør, at vi kan leve i et trygt Europa.

Efter Amsterdamtraktaten, den nye traktat, omfatter samarbejdet om asylpolitikken bl.a. regler om, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af en asylansøgning, minimumsstandarder for modtagelse af asylsøgere i EU-lande, visse andre standarder og tiltag til fremme af en ligelig fordeling mellem EU-landene ved modtagelse af flygtninge og fordrevne.

Hovedreglen er, at der skal vedtages regler på området inden for en periode på 5 år efter traktatens ikrafttræden. I denne 5-års-periode vil beslutningerne med enkelte undtagelser skulle træffes med enstemmighed, hvorefter man vil overgå til kvalificeret flertal, hvis alle lande er enige om det.

Amsterdamtraktaten indeholder en protokol om Danmarks særlige stilling, således at Danmark ikke deltager i samarbejdet på asyl- og indvandringsområdet, den del, som overføres til det overstatslige samarbejde, og det, vi normalt betegner søjle 1.

Danmark kan selvfølgelig fortsat indføre nationallovgivning m.v., der svarer til de beslutninger, der er truffet af de øvrige EU-lande, ligesom Danmark fuldt ud deltager i den del af asylsamarbejdet og indvandringssamarbejdet, der forbliver mellemstatsligt.

Hvad angår den anden del, Schengensamarbejdet i Amsterdamtraktaten, er det sådan, at med Amsterdamtraktaten indarbejdes Schengensamarbejdet i EU, og senest ved Amsterdamtraktatens ikrafttræden skal Rådet med

enstemmighed blandt samtlige de Schengenlande, der også er medlemmer af EU, dvs. også Danmark, afgøre, hvilke dele af Schengenreglerne der skal gøres overnationale, og hvilke dele der skal forblive mellemstatslige. Kan der ikke opnås enighed, ja, så skal reglerne forblive mellemstatslige.

For så vidt angår den del af Schengensamarbejdet, som det besluttes at placere i søjle 1, vil Danmark som følge af forbeholdet vedrørende de retlige og indre anliggender alene kunne deltage på mellemstatsligt grundlag.

Konklusionen på den forespørgsel, som her er stillet, er for Socialdemokratiets vedkommende følgende:

Danmarks forbehold på de retlige og indre områder har også efter Amsterdamtraktatens vedtagelse fuld gyldighed. Vi afgør selv, om vi vil deltage i den fremtidige udbygning af samarbejdet om EU's flygtningepolitik og EU's politisamarbejde. Vælgerne kan trygt stemme ja til Amsterdamtraktaten den 28. maj. Intet i denne traktat tvinger os til mod vores vilje at overdrage kompetence på flygtninge- og asylområdet.

Jeg skal derfor på vegne af regeringspartierne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og CD fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det er vigtigt at skabe rammerne for et fredeligt Europa, hvor der er frihed og udfoldelsesmuligheder for den enkelte samtidig med, at der fortsat er tryghed og sikkerhed for borgerne.

Den stigende grænseoverskridende kriminalitet gør det nødvendigt med et mere effektivt europæisk samarbejde, også i det udvidede EU.

Såvel Schengensamarbejdet som EU-samarbejdet om retlige og indre anliggender, herunder Europolkonventionen, giver efter Folketingets opfattelse mulighed for aktivt at sætte ind for at forebygge og bekæmpe misbrug af den frie bevægelighed.

Folketinget konstaterer, at Amsterdamtraktaten vil skabe mulighed for et styrket samarbejde mellem EU-landene om retlige og indre anliggender samtidig med, at de danske forbehold respekteres.

Jeg skal hermed overgive forslaget til Tingets velvillige behandling.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 2).